

KEVE ANDRÁS fáradhatatlan útitársam volt, mindig derűs kedélyű, sohasem türelmetlen. Panasz nélkül bírta a gyakran hosszú gyaloglásokat, a hegymászásoknál csak az utolsó években mondta néhányszor, hogy „nagyon megnőtték ezek a hegyek”. Szerettem vele járni. Jó ember volt és jó barát. Halála váratlanul ért. És nagyon-nagyon közelről érintett.

Dr. PINTÉR ISTVÁN

Keszthely
Móricz Zs. u. 1.
H – 8360

KEVE (KLEINER) ANDRÁS Budapesten született 1909. november 10-én. Apja, KLEINER GYULA, a Pesti Hazai Első Takarékpénztár tisztviselője volt, anyja WAGNER ANNA, WAGNER JÁNOS építőmester (többek között a Duna-part és a Vigadó kivitelezője) tizenharmadik gyermeke. Elemi iskolái után 1919-ben a Budapesti Piarista Gimnáziumba került, ahol 1927-ben érettségizett. Érettségi után apja kívánságára a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem jogi karára iratkozott be, ahol 1930 decemberében abszolválta. Egyetemi tanulmányai közben 1931-32 között egy évig katonai szolgálatot teljesített Sopronban, majd Magyaróváron. 1932 végén jogi doktorrá avatták. 1933-ban a bölcsészkarra iratkozott be, ahol 1935-ben bölcsészdoktori címet szerzett.

Munkahelyére, a Madártani Intézetbe már 1927-től bejárt, s itt hamarosan rábízták a könyvtár rendezését. Szorgalma és publikációinak elismeréseként 1930-ban „rendes megfigyelő” oklevéllel jutalmazták. 1934 májusától „ideiglenes kisegítő szaknapidíjas” minőségben dolgozott csaknem 5 éven keresztül. 1939-ben gyakornokká léptették elő, egy évvel később pedig adjunktus lett.

1941-ben a Tihanyi Biológiai Kutató Intézet vendégkutatójaként részt vett a Balaton madáreletének vizsgálatában. 1942-ben nevét KLEINERRől KEVÉre változtatta. Ebben az évben főadjunktusként állami ösztöndíjjal a bécsi Naturhistorisches Museumban dolgozott. 1944-ben újabb katonai szolgálatra vonult be a póttartalékosokhoz. 1945-ben hadifogsába került, ahonnan betegsége miatt elbocsátották. Budapestre való visszaérkezése után 1946-ban a Pázmány Péter Tudományegyetemen egyetemi magántanárrá nevezték ki „madártan” témában. 1947-től a Madártani Intézet újjáépítésén és nemzetközi kapcsolatainak helyreállításán dolgozott. 1948-49-ben rövid időre a Mezőgazdasági Múzeum vezetését is átvette. 1953-tól a biológiai tudományok kandidátusa.

Munkássága során a következő témákban tevékenykedett:

- A hazai madárfauna mikroszisztematikai vizsgálata,
- Duna-kutatás,
- A madarak csiga- és kagylótáplálkozása
- Madár- és természetvédelmi jogszabályok előkészítése,
- Az intézeti könyvtár kezelése

1974-ben nyugdíjba vonult, s ezután a Természettudományi Múzeum Állattárában (Budapest) nyugdíjas kutatóként dolgozott, egészen 1984. március 30-án bekövetkezett haláláig.

Előadóként sok nemzetközi kongresszuson vett részt, s több külföldi akadémiának volt meghívott vendége. Tagja volt a Magyar Biológiai Társaságnak, a Madártani Egyesület pedig örökös tagsággal tüntette ki. A magyar mezőgazdaság kiváló dolgozója volt.

Tudományos és ismeretterjesztő munkáinak száma meghaladja az 530-at. Ebből malakológiai témájúak a következők:

- A madarak csiga- és kagylótápláléka. – *Aquila*, 1930, 36-37: 105-120.
- La consommation des mollusques par les Oiseaux. – *L'Oiseau et la Revue Française d'Ornithologie*, 1936, 2: 233-251.
- Über die Conchylien-Aufnahme der Vögel. – *Comptes rendus du XII Congrès International de Zoologie*, Lisbonne, 1937: 1805-1824.
- A madarak csigatápláléka IV. – *Aquila*, 1955, 59-62: 69-81.

Az életrajzi adatok átengedéséért köszönetet mondok fiának, ifj. KEVE ANDRÁSNAK.

KISS ÉVA

Természettudományi Múzeum Állattára
Budapest
Baross u. 13.
H-1088